

Turková, Zdeňka. 2016. *Rusko 2000–2016: Příklad hybridního režimu?* Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Katedra politologie. Bakalářská práce. 91 s.

Posudek oponentky práce: Mgr. Pavla Dočekalová, Ph.D.

Charakter tématu

Zdeňka Turková si pro svou závěrečnou práci v bakalářském stupni studia zvolila adekvátní a nosné téma. Zaměřuje se na aplikaci zvoleného teoretického konceptu hybridních režimů na případ politického systému Ruské federace, což jí nabízí dostatek prostoru, aby prokázala, zda si osvojila potřebné kompetence, které se v tomto stupni studia očekávají.

Cílem autorky je zodpovědět otázku, lze-li Rusko označit za hybridní, nebo autoritářský režim (s. 12). Jak vyplývá z názvu práce, zabývá se obdobím v letech 2000 až 2016. V práci nejsou stanoveny žádné další doplňující výzkumné otázky, ani hypotézy, což vzhledem k pojetí tématu nepovažuji za problematické. Problematictější je rozsah práce, který překračuje stanovenou hranici, aniž by k tomu byl nějaký zásadní důvod – téma bylo jistě zpracovatelné ve stanoveném rozsahu, některé pasáže mohly být zestručněny či vynechány.

Teoreticko-metodologické zakotvení

Autorka si z řady existujících pojetí hybridních režimů zvolila koncept soutěživého autoritářství S. Levitského a L. Wayne. Vzhledem k potřebám práce nepovažuji využití jen jednoho konceptu za problematické, ale v úvodu bych očekávala zdůvodnění, proč byl zvolen zrovna tento přístup. Zároveň by bylo možné konkretizovat stanovenou výzkumnou otázku a namísto obecnějšího pojmu hybridní režim jednoznačně uvést, že práce zkoumá, zda Rusko lze označit za soutěživé autoritářství.

Metodologicky autorka slibuje čtyři případové studie, kdy každé volební prezidentské období považuje zřejmě za samostatný typ režimu a za specifický případ. Tento svůj předpoklad by měla v úvodu odůvodnit a podložit argumenty. Proč není práce jednou případovou studií? Do bakalářské práce autorka zahrнула i komparaci jednotlivých etap, což však z úvodu a metodologické části nevyplývá.

Je škoda, že v úvodu práce není podrobně vysvětleno, jak je Rusko ve zkoumaném období v odborném diskurzu klasifikováno jednotlivými autory a v čem tedy případně může spočívat přínos předkládané práce.

Struktura práce

Struktura práce je logická, její členění je přehledné. Kromě úvodu a závěru práci tvoří sedm kapitol. První kapitola představuje teoretický rámec práce. Druhá kapitola se zabývá vývojem Ruska od nástupu prezidenta Jelcina pro vládu premiéra V. Putina, stejně jako vysvětluje ústavní rámec a

volby v Rusku. U této kapitoly není příliš zřejmé, proč vlastně byla zařazena a je-li pro práci nezbytná. Třetí až šestá kapitola pak vysvětlují jednotlivá období (2000–2004, 2004–2008, 2008–2012, 2012–2016) – autorka v nich vysvětluje problematiku prezidentských voleb, otázku omezování svobod, dále parlamentní volby a netypicky je každá tato kapitola zakončena závěrem. Postup autorky je odpovídající – vybírá si to, co vyplývá z konceptu S. Levitského a L. Wayne, jen není zřejmé, proč má 5. kapitola v porovnání s ostatními přehozené pořadí podkapitol. V sedmé kapitole pak autorka srovnává jednotlivé etapy ve vývoji Ruska.

Kapitoly 3 až 7 jsou pro práci stěžejní. Autorka pro ně čerpá údaje mj. ze zpráv a hodnocení různých mezinárodních organizací a uvádí i přehledné grafy či tabulky s volebními výsledky. Je zajímavé, že se zabývá i volbami, které ještě neproběhly (letošní parlamentní volby).

Zdroje a práce se zdroji

Autorka má úctyhodný rozsah seznamu pramenů a literatury, pozitivní je využívání zahraničních zdrojů v ruském jazyce, stejně jako množství textů v angličtině. Některé zdroje řazené pod prameny by možná lépe odpovídaly literatuře, výběr některých internetových zdrojů je nejasný. Na zdroje autorka odkazuje podle stanovené citační normy.

Formální stránka

Předkládaná bakalářská práce splňuje stanovená formální pravidla, i když se nevyhýbá ani některým dílčím pochybením. Autorka nedostatečně využívá poznámkový aparát. Nedopatřením je podkapitola 6.3 číslována jako 6.2. Jazykové podání i typografické zpracování bohužel vykazuje časté nedostatky – objevují se chyby v interpunkci, ve shodě podmětu s přísudkem, autorka zaměňuje pomlčky a spojovníky, setkáváme se se stylistickými nedostatky atp., což zbytečně kazí dojem ze čtení práce.

Závěr

Přes některé dílčí výhrady k předkládané práci, které jsou v tomto posudky uvedeny, jsem přesvědčena, že práce splňuje nároky na přijetí. Autorka se podrobně seznámila s tématem, prokázala znalost zvolené problematiky i schopnost využít pro analýzu adekvátní teoretický rámec. Práci k obhajobě **doporučuji**.

16. srpna 2016

Pavla Dočekalová

KPOL FF UHK